

af Karlberg

Twanne
Wackra Wisor.

Första:

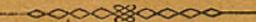
Låt glaset stå.

Andra:

En kärleks wisa.

Pris 15 penni.

Till trhyd belöftade af Johan Lönnqvist.

Låt glaset stå.

1. Bland berg och skog en hydda stod det
var ett nödens hem, th hemmets far en drinkar
var väl kan du gissa den. Det var en kall
och dyster natt och mannen borta var, i hemmet
finnes knappt ett bröd och elden flocknat har.

2. Wid flocknad härd hon sitter der, hans
hustru tård af sorg ett litet barn i famnen har
men hwem är utanför Ja det är mannen wild
af rus som wildsint kommer in fitt harn och
hustrun drifwer ut nu i den kalla wind.

3. Hon ropar beder, snälla du war icke härd
mot mig, jag är så sjuk jag får snart dö,
men hwem förbarmar sig Och kan du icke älska
mig se här din egen bild, då tar hon barnet
visar det men han ej lyssnar till.

4. Hon måste ut i kold och nød den kalla
winternatt hon gick då fast ej många steg hon
dignar ned så matt Sitt barn hon till sitt
bröst helt slöt och ropar. Gud mig hör, fräls nu
mitt barn jag är så sjuk jag sjunker ned och dör.

5. Och nästa dag när solen grår en själ gått
hem till Gud förgråtna ögot ser ej mer ej höres
Flagolsjud Nu kommer han den grymme man
O, hvilken syn han ser, när han sitt barn
ur drifsvan tar det som en engel ler.

6. Men du min wän, som nu hör på, säg
will du dricka än den dryck som lif och helsa tar
och stössar hus och hem, Nis genast sönder
frestarns garn och war ej lastens träl, till Jesus
fly, låt glaset stå, se då blir allting väl.

En kärleks visa.

1. Wid alpens fot af dalastrand
Hilma med sin luta satt.
Solen sken på himlaranden
Sjönk i våg och det blef natt.

2. Natten hvilar lärkan tyftnat
Dufvan är wid makens bröst.
Nägtergalen glädtigt lyssnar
Uppå Hilmas milda röst.

3. Min Axel Axel detta hjerta
Det ville klappa blott för dig.
Kände du dess bittra smärta
Du skulle aldrig glömma mig.

4. Nog wet jag hwad jag will vara
En liten blå förgät mig ej.
Jag skulle blomstra blomstra bara
Beständigt finnas på din stig.

5. Nog wet jag hwad jag will vara
En liten lampa i ditt hus,

Jag skulle lyxa lågan klara
Beständigt finnas på din stig.

6. Mins när wi på denna stranden
Der vår första kärlek dref,
Då wi knöto vänskaps banden
Just då mitt hjerta fängsladt blef.

7. Mins när du mitt hjerta snärjde
Och min första kärlek wann
Då du mig älska älska lärde
Blef du mina dars thran.

8. Mins när wi på denna stranden
Då du mig ewigt trohet svor.
Du ser icke hur jag gråter
Och du glömmmer hvar jag bor.

9. Men jag måste gå att lossa,
Dessa band som fängsla mig,
Grymme att du så kan krossa,
Den som andas blott för dig.

10. Men när jag ned i grävven gömmes
Och din bild jag med mig för
Må ej dessa ord ej glömmas:
För dig jag lefde, för dig jag dör.

11. Men hwad är det som flyter där?
Är det silfwer swanan hwit?
Nej den hårda böljan bryter
Sig mot hilmas kalla lit.

Eftertryck förbjudes.